

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

priser og anden forskelsbehandling til fordel for hjemlige forbrugere bør ophøre i et frihandelsområde. Regeringen lægger vægt på, at dette hovedprincip anerkendes af alle, således at der kan tilvejebringes en ordening inden for frihandelsområdet, der stiller alle forbrugere af kul og stål lige.

Der har i Paris været enighed om, at der i frihandelsområdet bør gælde visse fælles regler, som kan sikre rimelige konkurrencevilkår mellem landene. Der synes at være udsigt til at opnå regler stort set svarende til Romtraktatens med henblik på at forhindre kunstig eksportstøtte, dumping, diskriminerende virksomhed fra statshandelsforetagenders side. På tilsvarende måde drøfter man gennemførelsen af regler til kontrol af private karteller og af den måde, monopolerne handler på.

Regeringen har med tilfredshed set den klare og bemærkelsesværdige henvendelse, som de nordiske landes industriorganisationer har rettet til deres regeringer vedrørende industriens stilling til frihandelsområdet. Det arbejde, organisationerne her har udført, er ikke blot udtryk for en glædelig nordisk fælleslinje, men tillige af betydelig værdi for regeringens overvejelser. Den nære føling, der er mellem regeringen, ministerierne og erhvervsorganisationerne, ikke blot industriens, men også handelens, håndværkernes og arbejderbevægelsens o. s. v., om alle disse problemer, ser jeg som en helt nødvendig og meget betydningsfuld ting.

Jeg skal endelig nævne to grupper af spørgsmål, der er af betydning under forhandlingerne. Det ene er spørgsmålet om den såkaldte sociale harmonisering. På foranledning af Frankrig er der i de seks landes traktat optaget visse bestemmelser, der har til hensigt at sikre, at fransk erhvervsliv ikke bliver ubilligt stillet i konkurrencen med lande, hvis arbejdslønninger er lavere end Frankrigs. Romtraktaten bestemmer således, at princippet om ligeløn for mænd og kvinder skal gennemføres i løbet af de første 4-6 år af traktatens eksistens. Der er ligeledes bestemmelser vedrørende retten til handelspolitiske restriktioner imod lande, der ikke har gennemført 40 timers arbejdsuge. Under de hidtidige drøftelser af spørgsmålet om en tilsvarende social harmonisering inden

for frihandelsområdet er der ikke opnået nogen afklaring.

Der er videre spørgsmålet om en betalingsordning i frihandelsområdet. Vi ved fra OEECs liberaliseringsår, hvor vigtig en rolle Den europæiske Betalingsunion og dens kreditmuligheder spillede. Vi tror, at såfremt en fortsat frigørelse af handelen skal ske gnidningsfrit, må der tilvejebringes muligheder for fortsat produktionsudvidelse i de deltagende lande, og det forudsætter, at der findes tilstrækkelige internationale eller europæiske kreditmuligheder, og at landene er rede til i det nødvendige omfang at samordne deres almindelige økonomiske politik. Forhandlingerne om disse dele af frihandelsrådets problemer befinder sig endnu på et foreløbigt stadium.

Det er målet at søge frihandelsområdeforhandlingerne fremskyndet, således at overenskomsten om frihandelsområdet kan træde i kraft ved indgangen til 1959. Den danske regering betragter det herved som en forudsætning, at landbrugsordningen inden for frihandelsområdet træder i kraft på samme tidspunkt.

Datoen den 1. januar 1959 er valgt, fordi det som nævnt er på den dato, at de seks lande foretager deres første toldnedsættelser og deres første skridt til at afskaffe de resterende direkte importreguleringer. Målet må jo være, at de seks og frihandelsområdet starter på samme tid og skridt for skridt udvikler sig parallelt gennem hele overgangsperioden, indtil begge vil være færdigudviklet på samme tidspunkt. Overholdelsen af denne arbejdsplan kan blive vanskelig. Ikke blot skal de fornødne traktattekster udarbejdes og gennemdrøftes, men gennemførelsen af frihandelsområdet kræver desuden godkendelse af traktaten i de deltagende landes parlamenter, hvilket erfaringsmæssigt tager tid. Man stiler imod, at forhandlingerne i Paris skulle tilendebringes i løbet af sommeren, sådan at den parlamentariske behandling kan finde sted i løbet af efteråret. Hvorvidt denne plan kan overholdes, tør jeg på nuværende tidspunkt ikke udtale mig om.

Det er regeringens opfattelse, at det vil være realistisk i vidt omfang under udformningen af frihandelsområdet at tage hensyn til Romtraktatens regler. Dog må man erindre, at Romtraktaten tager sigte